

De vogeltjes weten mij ook hier te vinden. Met hun mooiste ochtendconcert fluiten ze mij wakker. Waar ben ik? Ik lig in mijn pelgrimsbedje in een fantastische gelegenheids refugio naar de vogeltjes te luisteren en na te genieten van wat

gisteren was. Een fantastische dag en avond. Mijn medepelgrim is nog in diepe slaap. Heel zachtjes sluip ik naar de douche en begin mijn ultra korte ochtendritueel.

Een kwartiertje later sta ik fris en fruitig in de woonkamer, helemaal klaar om de dag te beginnen. Ik laat het licht binnen. De buurkat in de tuin rent van schrik weg als ik de gordijnen openschuif. Hij is blijkbaar niet gewend aan zo'n vroege vogel hier. Het is wel licht, maar St. Clara slaapt nog vrees ik. Ik knoop een gesprekje met haar aan en vraagt of ze aan ons wil denken vandaag. We starten met de wandeling om 10.30 uur. Het zou fantastisch zijn als we dan van droog en een beetje zonnig weer mogen genieten lieve St. Clara.

Mijn telefoon blijft. Een appje dat het verderop in het westen behoorlijk nat is. Oeps....Ik app terug dat bij ons de zon schijnt. Ik ga maar eens thee zetten. We hadden gisteravond de afspraak gemaakt dat het ieder voor zich zou zijn vanmorgen. Geen gezamenlijk ontbijt, maar gewoon doen waar je zin in hebt. Er staat van allerlei lekkers op tafel. Ik schrijf mijn dagboek bij en ondertussen geniet ik van een heerlijk ontbijtje met suikerbrood, paasstol, en nog een ander lekker zoet broodje. Nog een paar koppen thee erbij en ik kan er weer helemaal tegen vandaag.

Op het platte dak van de schuur is een grote zwarte kraai met een nog grotere tak aan het vechten. Hij wil er duidelijk iets mee maar is nog niet zo bedreven in het hanteren van zo'n buitencategorie tak. Het is wel een volhouder. Want hij blijft hem pakken, klapperen met z'n vleugels, om vervolgens de tak weer te verliezen en hup daar begint ie weer van voren af aan. Wat een mooi gezicht.

Na een uurtje schuiven de medepelgrims aan bij het ontbijt. Iedereen heeft heerlijk geslapen. Er wordt bedenkelijk naar buiten gekeken. Ik zeg dat het helemaal goed gaat komen vandaag. De zon gaat zeker schijnen. Rond half 10 is iedereen klaar voor vertrek en gaan we op weg naar Hillegom.

Bij station Hillegom is het verzamelpunt. Marijke heet alle pelgrims van harte welkom en verteld dat we vandaag een stuk door de duinen zullen lopen, en zullen eindigen bij een strandtent. Wauw.....dat is gaaf. We gaan vandaag de zee zien. Voor mij de eerste keer in 2018. Dat had ik me voor dit weekend nog even niet gerealiseerd. Ik verheug me er nu al op. In een lange sliert bewegen we ons door het landschap. Soms even de kant in vanwege het drukke verkeer. Het tempo zit er meteen flink in.

Wat ben ik blij dat één van de pelgrims langs de route woont en haar toilet beschikbaar stelt voor de pelgrims. We houden bij haar een korte stop voor we de Hollandse Waterleiding duinen in gaan.

De herten kijken niet eens verbaasd naar ons. Of misschien toch wel? Wie kijkt er nu eigenlijk naar wie? Ik wist dat er veel herten in de duinen rondstruinden maar dat het er zoveel zijn? Ongelofelijk. Het lijkt wel een dierentuin.

We houden pauze in een mooie duinpan en dan.....horen we ineens dat er een vos gesignaleerd is. Er ontstaat flink wat reuring in de groep. Iedereen wil de vos wel zien natuurlijk. Het beest is inmiddels al zo aan mensen gewend dat ook die niet meer voor ons op de loop gaat. Wij

kunnen zijn verrichtingen op ons gemak gadeslaan. Hij duikt van konijnenhol naar konijnenhol en wat hij niet ziet, zien wij wel. Hij is de konijnen gewoon aan het opjagen want vele meters verderop schieten de konijnen uit hun hol alle kanten op terwijl Reintje nog in het gat staat te staren. Een pracht gezicht. Als ie zo doorgaat heeft ie vandaag weinig te eten vrees ik.

Nu we hier toch zo heerlijk in het zonnetje zitten besluit ik om mijn schoenen maar even uit te doen. Na de pauze gaan ze niet aan. De grond is heerlijk onverhard. Ik banjer op mijn blote voeten door het duingebied. Hard, zacht, zand, droog gras, nat gras, schelpjes. Alles is voelbaar. Ik geniet met volle teugen van deze momentjes tijdens een dagje duinwandelen. Ondertussen praat ik met mijn mede pelgrims over wat de camino met je doet. Over Santiago aan het Wad, hoe leuk dit project toch eigenlijk is, en dat het de regio's met elkaar in contact brengt. Het is zo waardevol om eens over de grenzen van de eigen regio's heen te kijken. Te horen wat er leeft in andere regio's. Wat hun uitdagingen zijn. Wat er goed gaat en waar het beter zou kunnen. Wat zou het leuk zijn als we dit Santiago aan het Wad gevoel zouden kunnen vasthouden na 25 juli 2018. Samen met andere regio's activiteiten bedenken die verbreederen. Dat is iets wat me behoorlijk bezighoudt tijdens deze wandelingen merk ik. Het is ook een steeds terugkerend thema. Hoe houden we dit vast? Tijdens de info middag voor dit evenement werd er gesproken over de Camino van der Lage Landen van 2011. Er was bij onze groep nog maar 1 persoon die zich dat nog kon herinneren en meegedaan had met de organisatie. 2011 – 2018.... Zoveel tijd zit daar toch niet tussen? 7 jaar.....Natuurlijk gebeurt er veel in 7 jaar, het zou toch zonde zijn als we over 7 jaar zeggen.....Santiago aan het Wad? Wat was dat ook al weer? Ik kan het me bijna niet voorstellen dat dat zo is. Maar goed, dat deden ze in 2011 waarschijnlijk ook niet. Er zijn toen ook ontelbaar veel wandelingen georganiseerd door heel veel

vrijwilligers die er waarschijnlijk toen net zo fanatiek instonden als de grote groep vrijwilligers nu. Waar is dan is het keerpunt geweest vraag ik me af. Goed....geen onderwerp om daar nu verder al te diep op in te gaan. Wel iets om in het achterhoofd te houden.

We banjeren met z'n allen gezellig als een lang sliert kleurrijke uitgelaten Pelgrims door het duingebied. Jassen zitten in de tas of zijn om de middel geknoopt. T-shirts en korte broeken, de nog witte armen en benen mogen weer gezien worden. Het weer is prachtig. Bij Langevelderslag mogen we van de zon genieten op de terrassen. Overal

verspreid gaan we zitten. Het lukt hier niet om met z'n allen aan één lange tafel plaats te nemen. Geeft niks want ook dit is weer een nieuwe toevoeging aan het geheel. Gewoon gaan zitten en het gesprek aan gaan. De dame met de regio stempel komt alle tafeltjes langs om onze pelgrimspaspoorten van een stempel te voorzien. Het uurtje wat voor deze pauze is uitgetrokken vliegt om en voor we er erg in hebben is het al weer tijd om te verzamelen.

We wandelen weer door het duingebied. Naar een toren en vandaar verder door de duinen naar Noordwijk. Op een splitsing zie ik dat we nu heel dicht bij zee zijn. Er is nog 1 grote duin en daarachter ligt de zee. O.....ik kan niet wachten tot ik die duin over mag. Ik vraag toestemming om de groep te verlaten om langs de zee te gaan lopen, of liever gezegd in de zee. Mijn verlangen wordt begrepen en ik ren als een malle de duin op. Nog 6 pelgrims komen achter mij aan. We genieten van het koude water, de gezelligheid op het strand, de zon, de rollende golven in de branding.

De zee, de kust, mijn hart maakt een sprongetje. Het is zo fijn de accu op te laden met de zilte lucht van de zee, en het koude water dat over mijn voeten golft. We komen bijna gelijktijdig met de duinlopers aan bij de Zeemeeuw waar we nog een gezellig Café St. Jaques hebben. Heerlijk om nog even na te genieten voor iedereen weer huiswaarts keert.

Dank allemaal voor jullie mooie inbreng aan deze onvergetelijke tocht. Het was een echte camino dag op Hollandse bodem. Dank Marijke en Cor voor deze mooie tocht en jullie gastvrijheid.

Jullie zijn super Santiago aan het Wad kanjers. Dank ook aan St. Clara die vandaag geweldig haar best heeft gedaan en ons een prima wandelweertje heeft bezorgd.

Voor wie graag een keer mee wil wandelen met één of meerder van deze geweldige wandeltochten kijk op www.santiago.nl/regioroute en meld je aan. Kom erbij en laat je inspireren, beleef het mee en geniet. Graag tot ziens bij bv. één of meerdere van de wandelingen in de regio Arnhem-Nijmegen die vanaf 28 april de Bourdon overneemt van de regio Den Bosch. Iedereen is welkom.

Buen Camino

Anita